

تأخير نمودن ثروتمند برای ادای بدهی اش، ظلم است؛ و چون یکی از شما برای دریافت طلبش به شخص توانگری حواله داده شد، بپذیرد و به او مراجعه کند.

از ابوهربیه رضی الله عنه روایت است که می‌گوید: رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «مَطْلُ الْغَنِيٌّ ظُلْمٌ، وَإِذَا أُبَيَّعَ أَحَدُكُمْ عَلَى مَلِيِّ قَلْيَسْعٍ»: «تأخير نمودن ثروتمند برای ادای بدهی اش، ظلم است؛ و چون یکی از شما برای دریافت طلبش به شخص توانگری حواله داده شد، بپذیرد و به او مراجعه کند».

[صحيح است] [متفق عليه]

حدیث مذکور بیانگر یکی از آداب معامله می‌باشد. چنانکه رسول الله صلی الله علیه وسلم به بدهکار امر می‌کند بدهی اش را به خوبی پردازد و طلبکار را توصیه می‌کند، طلبش را به خوبی مطالبه کند. و بیان می‌کند که چون طلبکار طلبش را طلب کند یا با اشاره یا قرینه‌ای این مساله را به بدهکار بفهماند، بدهکاری که قادر به پرداخت بدهی هست، نباید در پرداخت بدهی اش تأخیر کند که اگر تأخیر کند، ظلمی در حق طلبکار می‌باشد؛ و نباید بدون عذر، طلب طلبکار را به تعویق بیاندازد. و این ظلم زمانی از بین می‌رود که بدهکار، طلبکار را به فرد ثروتمندی حواله کند که وصول طلبش از او آسان است؛ در این صورت طلبکار باید حواله‌ی مذکور را قبول کند. و به این ترتیب به خوبی می‌تواند طلبش را وصول کند و بدهکار هم به آسانی آن را پرداخت کند و در آن ظلمی متوجه طلبکار نگردد.

<https://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/6141>

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

